

slag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer og forslag til lov om kulturhistoriske lokalmuseer, se de to nærmest foregående sager. Betænkning (B. sp. 2955) afgivet $\frac{4}{6}$. 2. beh. $\frac{10}{6}$ (F. sp. 7909). 3. beh. $\frac{12}{6}$ (F. sp. 8173). *Loven stadfæstet 18. juni 1969.* (Lovt. nr. 274).

Ved loven ændres lov nr. 155 af 11. maj 1954 om et J. F. Willumsen-museum i Frederikssund, således at statens udgifter højst kan udgøre 50.000 kr. mod hidtil 15.000 kr. af driftsudgifterne.

I den oprindelige lov var det bestemt, at staten og Frederikssund kommune skulle dele driftsudgifterne lige. Statens udgifter kunne dog højst udgøre 15.000 kr. På grund af et betydeligt besøgstal var museets økonomi i de første år efter åbningen i 1957 god, og statens tilskud til driften var i denne periode mindre end det i loven omhandlede maksimum på 15.000 kr. årligt. I de senere år har besøgstallet imidlertid betegnet en stadig tilbagegang, således at museet, der i 1958-59 havde mere end 46.000 besøgende, i 1967-68 kun havde ca. 11.400 besøgende. Denne tilbagegang i forbindelse med stadigt stigende driftsudgifter førte til et driftsunderskud af en sådan størrelse, at kommunens andel heri siden 1964-65 har været større end statens andel. Frederikssund byråd havde derfor foreslået at staten ydede et tilskud svarende til halvdelen af museets driftsunderskud. I ministerens fremsættelsestale anføres det, at ministeren fandt det naturligt og rimeligt, at der ikke skete nogen ændring i den lighed mellem den kommunale og den statslige indsats, som var baggrunden for museets skabelse, og som i den gældende lov er gjort til et princip for museets drift. Ministeren havde dog fundet det rimeligt, at det i loven blev fastsat, at statens andel højst kunne andrage 50.000 kr. årligt.

Lovforslaget blev i folketinget behandlet sammen med *forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer* og *forslag til lov om kulturhistoriske lokalmuseer* (se de to nærmest foregående sager).

Ved 1. behandling fik forslaget tilslutning fra alle sider. *Jørgen Andersen* (RV) følte sig dog ikke fuldstændig overbevist om, at man ikke medvirkede til en principiel fejlposition, idet det kunne danne præcedens for andre kommuner og sammenslutninger, som omgås med tanker og ideer i lighed med Willumsen-museet uden at overskue de økonomiske konsekvenser, for så senere, når tilbage-toget er afskåret, at komme til staten med sine besværligheder. *Gunhild Due* (SF) udtalte, at det faldende besøgstal kunne tydes sådan, at dette med at bygge et museum for en enkelt kunstners værker nok ikke er så heldigt. Det nedsatte udvalg indstillede